

Komenda Główna Straży Granicznej

<https://www.strazgraniczna.pl/pl/aktualnosci/2223,80-Rocznica-powstania-Strazy-Granicznej-z-posluga-duszpasterska-wsrod-funkcjonar.html>
07.05.2026, 07:03

Strona znajduje się w archiwum.

80 Rocznic powstania Straży Granicznej z posługą duszpasterską wśród funkcjonariuszy i pracowników

10.05.2008

Straż Graniczna powstała z reorganizacji Straży Celnej na polecenie Prezesa Rady Ministrów Józefa Piłsudskiego. Marszałek dnia 20 czerwca 1927 roku mianował na stanowisko Naczelnego Inspektora Służby Celnej płka Stefana Paślawskiego, aby dokonał jej przebudowy, ponieważ formacja ta miała słabe wyniki w ochronie granicy, na które wpływ miały następujące czynniki: brak instrukcji i regulaminów, brak określenia warunków użycia broni w służbie, brak pragmatyki służbowej, natomiast struktura służbowa nie miała charakteru hierarchicznego.

Straż Graniczna powstała z reorganizacji Straży Celnej na polecenie Prezesa Rady Ministrów Józefa Piłsudskiego. Marszałek dnia 20 czerwca 1927 roku mianował na stanowisko Naczelnego Inspektora Służby Celnej płka Stefana Paślawskiego, aby dokonał jej przebudowy, ponieważ formacja ta miała słabe wyniki w ochronie granicy, na które wpływ miały następujące czynniki: brak instrukcji i regulaminów, brak określenia warunków użycia broni w służbie, brak pragmatyki służbowej, natomiast struktura służbowa nie miała charakteru hierarchicznego.

1. Powstanie Straży Granicznej 1924-1939 r.

Straż Graniczna powstała z reorganizacji Straży Celnej na polecenie Prezesa Rady Ministrów Józefa Piłsudskiego. Marszałek dnia 20 czerwca 1927 roku mianował na stanowisko Naczelnego Inspektora Służby Celnej płka Stefana Paślawskiego, aby dokonał jej przebudowy, ponieważ formacja ta miała słabe wyniki w ochronie granicy, na które wpływ miały następujące czynniki: brak instrukcji i regulaminów, brak określenia warunków użycia broni w służbie, brak pragmatyki służbowej, natomiast struktura służbowa nie miała charakteru hierarchicznego.

Pułkownik został wyposażony w odpowiednie pełnomocnictwa i uprawnienia. Z dobraną grupą oficerów wypracowali różne projekty zmian, wśród których pojawił się taki, który

proponował, aby na całej polskiej granicy służbę pełnili żołnierze Korpusu Ochrony Pogranicza. Na taką propozycję zaprotestowały państwa sąsiadujące: Niemcy i Czechosłowacja. Rozpoczęto więc pracę nad przygotowaniem reorganizacji Straży Celnej, aby z niej utworzyć Straż Graniczną. Przygotowany został odpowiedni dokument na podstawie którego zostało wydane Rozporządzenie Prezydenta RP „ O Straży Granicznej” z 2 kwietnia 1928 roku. Na podstawie tego Rozporządzenia do ochrony granicy na południu, zachodzie i północy utworzono formację o charakterze policyjno- wojskowym. Nowa formacja odpowiedzialna była za ochronę granicy o łącznej długości 3441 km co stanowiło 63 % całości granicy państwowej. Nowo powstałej formacji zostały postawione zadania związane z ochroną granicy pod względem wojskowym, politycznym, gospodarczym i sanitarnym. Pierwszym komendantem Straży Granicznej II RP został mianowany jej twórca - organizator płk Stefan Paślawski, który wkrótce otrzymał nominację generalską.

Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości przy powstających jednostkach granicznych powoływani byli księża na kapelanów do posługi duszpasterskiej. W Straży Granicznej II RP służbę kapelańską pełnili przede wszystkim kapelani pomocniczy, a więc proboszczowie lub wikariusze z parafii terytorialnych na terenie których stacjonowały jednostki graniczne. Kapelani zawodowi z Wojska Polskiego i Korpusu Ochrony Pogranicza na podobnych zasadach, jak kapelani pomocniczy, duszpasterzowali wśród funkcjonariuszy i pracowników cywilnych Straży Granicznej. Na powołanie kapelanów zawodowych w Straży Granicznej II RP kategorycznie sprzeciwiali się Niemcy i Czechosłowacja. Jeśli ta formacja graniczna powołałaby kapelanów zawodowych, w oczach naszych sąsiadów uważana byłby za formację zmilitaryzowaną (na wzór Wojska i Korpusu Ochrony Pogranicza, gdzie posługę duszpasterską pełnili kapelani zawodowi) zagrażającą stabilizacji granicznej i dobrosąsiedzkiej. Budowniczy zrębów Państwa Polskiego (po 123 letniej niewoli pod 3 zaborami) oraz rządzący w II RP byli głównymi inspiratorami duszpasterstwa wśród służb mundurowych, a szczególnie to dotyczyło Wojska Polskiego, Korpusu Ochrony Pogranicza i Straży Granicznej. Z autopsji wiedzieli oni, że dzięki posłudze duszpasterskiej polskiego duchowieństwa z Kościoła Katolickiego na terenie 3 zaborów zachowane zostały wszystkie te elementy, które stanowią o tożsamości Narodu i Państwa. Protoplaści II RP byli przekonani, jak ważną rolę odegrał Kościół podczas rozbiorów przy odbudowie Polski po 1918 roku, uważali za rzecz naturalną i nieodzowną, aby uczynić to wspólnie z Kościołem Katolickim, a także ze wszystkimi wyznawcami Religii monoteistycznych, których wyznawcy znajdowali się w granicach II RP.

2. Straż Graniczna 1991 - 2008 r.

Kontynuatorką Straży Granicznej II RP po roku 1989 jest Straż Graniczna III RP w której nie zabrakło miejsca dla duszpasterstwa. Została powołana do życia 16 maja 1991 roku. Zgodnie z ustawą jest formacja jednolitą, uzbrojoną i umundurowaną, utworzoną do ochrony granicy państwowej, także do organizowania i prowadzenia kontroli ruchu

granicznego i jest formacją o charakterze policyjnym. Posługa duszpasterska w Straży Granicznej została reaktywowana 30 czerwca 1993 roku. Na prośbę Ministra Spraw Wewnętrznych Pana Andrzeja Milczanowskiego i Komendanta Głównego Straży Granicznej płka Jana Wojcieszczuka Biskup Polowy gen. dyw. Sławoj Leszek Głódź oddelegował z Korpusu Księża Kapelanów Ordynariatu Polowego Wojska Polskiego pierwszego księdza kapelana do posługi duszpasterskiej Straży Granicznej z siedzibą w Kętrzynie. W krótkim czasie mianowani zostali następni księża kapelani WP do poszczególnych Oddziałów SG i Centralnego Ośrodka Szkolenia SG w Koszalinie. Na przestrzeni 15 lat duszpasterstwo w Straży Granicznej było postrzegane dobrze lub bardzo dobrze. Niech to zostanie zilustrowane przykładami z życia wziętymi Ks. dziekan SG u nowo mianowanego Komendanta Głównego SG zameldował się, aby pogratulować wyboru na urząd i żeby złożyć życzenia. Komendant życzenia i gratulacje przyjął z zadowoleniem, ale zaraz stanowczo zaznaczył, proszę Księdza dziekana aby ksiądz nie próbował mnie nawracać. Panie komendancie proszę się nie obawiać i niepotrzebnie stresować – powiedział Ks. dziekan – będzie tak jak pan sobie życzy, a szczegółowe pouczenie odnośnie poruszanej kwestii zawarte są w tomie poezji (którą z przyjemnością pragnę ofiarować panu) Ks. Jana Twardowskiego pt., „ Nie przyszedłem pana nawracać”. Po wręczeniu poezji Pan Komendant Główny SG odbył z ks. dziekanem SG serdeczną rozmowę podczas której omówione zostały min. sprawy związane z posługą duszpasterską w Straży Granicznej z jej aprobatą. Od tej pory odbywały się spotkania raz w miesiącu z inicjatywy Pana Komendanta. Panowie Komendanci Główni SG chętnie uczestniczą najczęściej osobiście lub poprzez swoich reprezentantów w różnych Uroczystościach patriotyczno - religijnych w Katedrze Polowej Wojska Polskiego, a także spotykają się z Biskupem Polowym WP i SG w Pałacu Biskupów Polowych lub w Komendzie Głównej SG. Do pielgrzymujących na Jasną Górę do Sanktuarium Narodowego funkcjonariuszy i pracowników Straży Granicznej (pielgrzymuje do kilku lat 300 - 400 osób) delegują swojego przedstawiciela ze specjalnym przesłaniem, które jest odczytywane do pielgrzymów ze Straży Granicznej na Przeprośnej Górcie. Ks. dziekan SG jest przekonany o życzliwym nastawieniu Panów Komendantów Głównych do posługi duszpasterskiej w formacji granicznej poza małymi wyjątkami, które miały miejsce w ciągu mijających 15 lat, ale i one ostatecznie znalazły pozytywne rozwiązania. Tak jak odgórnie istnieje pozytywne nastawienie do duszpasterstwa w Straży Granicznej, podobne tendencje obowiązują oddolnie.

3. Nowe zadania i przedsięwzięcia w Straży Granicznej po przystąpieniu Polski do Układu z Schengen.

Przystąpienie Polski do Układu z Schengen 21 grudnia 2008 roku spowodowało szereg zmian w sposobie działania wielu służb państwowych i instytucji oraz Straży Granicznej, które odpowiadają za zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego. W Straży Granicznej zmiany te są najbardziej widoczne. Po przystąpieniu Polski do Układu z Schengen Straż Graniczna zaprzestała fizycznie ochrony granicy wewnętrznej oraz kontroli granicznej we wszystkich przejściach granicznych na odcinkach granicy

państwowej Rzeczypospolitej Polskiej, stanowiących granicę wewnętrzną Unii Europejskiej z: Niemcami, Czechami, Słowacją i Litwą o łącznej długości 1881km. Sposoby dostosowania Straży Granicznej na nowych warunkach działania zostały opracowane w Komendzie Głównej SG i zatwierdzone przez Komendanta Głównego SG w oparciu o doświadczenia polskiej Straży Granicznej, a także na podstawie doświadczeń formacji granicznych Państw Członkowskich Unii Europejskiej np.: Niemiec, Francji, Belgii, Holandii, Luksemburgu. System granicy wewnętrznej Unii Europejskiej w bieżącym roku i latach następnych opiera się o dotychczas funkcjonujące Oddziały SG: Podlaski - Białystok, Karpacki - Nowy Sącz, Śląski - Racibórz, Sudecki - Kłodzko, Łużycki - Lubań, Lubuski - Krosno Odrzańskie oraz Pomorski - Szczecin, które przeorganizowują się w celu skutecznego zwalczania oraz przeciwdziałania występującym zagrożeniom bezpieczeństwa, porządku publicznego oraz nielegalnej migracji. 30.01.2007 roku odcinki granicy zewnętrznej ochraniało 9800 funkcjonariuszy SG natomiast odcinki granicy wewnętrznej 5165 funkcjonariuszy SG.

Zniesienie kontroli granicznej na odcinkach granicy wewnętrznej Unii Europejskiej zwiększyło aktywność działań mobilnych Straży Granicznej w strefie nadgranicznej i na obszarze całego kraju dla osiągnięcia tych samych, co dotychczas celów przy zastosowaniu innych metod działania i sposobów oraz środków technicznych. Zniesienie kontroli na granicy wewnętrznej Unii Europejskiej nie ma wpływu na obowiązek realizowania między innymi następujących zadań: 1.prowadzenia kontroli legalności pobytu cudzoziemców na terytorium RP; 2.wnioskowanie o wydanie decyzji o wydaleniu; 3.wnioskowanie do sądu o umieszczenie w strzeżonym ośrodku lub areszcie; 4.wydawanie decyzji o obowiązku opuszczenia terytorium RP; 5.przyjmowanie wniosków o nadanie statusu uchodźcy na terytorium RP; 6.rozpatrywanie, przyjmowanie lub przekazywanie obywateli państw trzecich na podstawie wzajemnych umów z readmisji.

Spostrzeżenia służb granicznych państw wchodzących w skład Układu z Schengen wskazują, że swoboda przepływu osób i towarów wewnątrz tego terytorium sprzyja rozwojowi różnych form przestępczości, a przede wszystkim międzynarodowej przestępczości zorganizowanej. W takiej sytuacji, służby graniczne niektórych Państw Członkowskich Unii Europejskiej nie tylko nie zmniejszyły liczby funkcjonariuszy ochraniających odcinki granicy wewnętrznej, ale nawet ją zwiększyły np. w Niemczech. Obecne zadania Straży Granicznej koncentruje się na rozpoznawaniu zagrożeń w strefie nadgranicznej, a także na głównych szlakach komunikacyjnych oraz na zwalczaniu przestępczości popełnianej w formach zorganizowanych. Straż Graniczna, aby skutecznie działać podejmuje na granicy wewnętrznej Unii Europejskiej w zakresie szerszym niż dotychczas czynności ukierunkowanych na rozpoznanie działalności przestępczej przy zastosowaniu ofensywnych metod i form operacyjnych oraz techniki operacyjnej. Reasumując, Straż Graniczna po wejściu Polski do Strefy Schengen wypełnia swoje działania ustawowe, jako bardzo ważne ogniwo w bezpieczeństwie interesów państwa i obywateli oraz ochrony porządku publicznego.

Duszpasterstwo Straży Granicznej po przystąpieniu Polski do Układu z Schengen ma do spełnienia ważną i bardzo istotną rolę w kształtowaniu odpowiedniej postawy funkcjonariuszy i pracowników Straży Granicznej. Aby w naszej Ojczyźnie na granicy

zewnętrznej i wewnętrznej Unii Europejskiej można było realizować skuteczną i profesjonalną służbę graniczną w interesie ZARZĄDZAJĄCYCH Strażą Graniczną, a przede wszystkim w interesie POLSKI należy skorzystać z różnych form edukacyjno - formujących zawartych w posłudze duszpasterskich Straży Granicznej. Formy te, aby mogły realnie i skutecznie wpłynąć na jakość w służbie granicznej powinny być wypracowane wspólnie przez przedstawicieli Straży Granicznej z przedstawicielami duszpasterstwa Straży Granicznej. Gotowych definicji w powyższych sprawach nie ma i być nie może, należy je wspólnie wypracować w oparciu o rzetelne doświadczenia i spostrzeżenia wynikające ze służby granicznej. Dlaczego w posłudze duszpasterskiej Straży Granicznej należy upatrywać odpowiednio dużego wpływu na profesjonalne pełnienie służby na granicy zewnętrznej i wewnętrznej Unii europejskiej po znalezieniu się Polski w Strefie Schengen? Otóż dlatego, że Ojczyźnie naszej w wychowaniu i formacji duchowej, psychologicznej i intelektualnej od małego dziecka ponad 95% Polaków kształtowanych jest w duchu chrześcijańskim. Dlaczego szukać nowych sposobów formacyjnych, które nie mają i mieć nie mogą z przyczyn obiektywnych weryfikacji w życiu, a które to mają zastępować te tradycyjne sprawdzone w życiu i oparte wprost lub pośrednio na Dekalogu. Owszem i te sprawdzone należy poddać mądrym i roztropnym przekształceniom i modyfikacji. Rezygnacja a czasem umiejętna eliminacja tych sprawdzonych sposobów formacyjnych prowadzi do dezintegracji a następnie do alienacji. Nie koniecznie musi to być proces o natychmiastowych skutkach, rzecz ma się analogicznie jak z homo sovieticus`em w rozumieniu ks. Józefa Tischnera. Idąc dalej w rozważaniu teoretycznym należy jasno powiedzieć, że stwarzanie w umiejętny sposób i oczekiwanie na to, aby człowiek w służbie mundurowej wstydził się albo inteligentnie bagatelizował swoją tożsamość chrześcijańską, a przyjmował a priori bliżej niesprecyzowaną tożsamość grawitującą ku agnostycyzmowi czy też ateizmowi praktycznemu z pewnością nie prowadzi do osiągania profesjonalizmu na jakiegokolwiek płaszczyźnie egzystencjalnej. Z pewnością propagatory tego „novum” będą ogłaszać szumnie wielki sukces wbrew obiektywnemu rzeczywistemu stanowi rzeczy.

Powyższe stwierdzenia natury ogólnej można skomentować z postrzeżeniami ks. Dziekana SG, który stwierdza, że ci którzy w służbach mundurowych występowali z różnych przyczyn i pobudek przeciwko tożsamości chrześcijańskiej (z istoty Ewangelii wynika, że chrześcijaństwo potrzebuje obiektywnej krytyki, a nie krytykanctwa lub wrogiego zwalczania) nie przyczynili się do prawdziwego i rzeczywistego postępu oraz rozwoju swojej formacji, a i sami nie zapisali się najlepiej w pamięci u kolegów ze służby. Jeden z pośród nich przy przychylnym szczerości do której odpowiednio się przygotował oświadczył, że miał stracony dzień w służbie, jeśli nie wyrządził przykrości komuś z podwładnych w majestacie dążności do profesjonalizmu w oparciu o przepisy resortowe. Ks. dziekan kontynuując przytacza wydarzenie z autopsji, jak jedna z formacji mundurowych obchodząc rocznicę swego powstania, urządziła uroczystość w jednym z miast wojewódzkich na placu obok położonego kościoła (w odległości 70m). W harmonogramie uroczystości nie znalazło się miejsce na Mszę św. Księża kapelani Eucharystię odprawili w kaplicy koszar jednostki oddalonej od miejsca uroczystości około 50km. W kilka dni później w tym samym mieście, w kościele znajdującym się obok placu

na którym odbyła się uroczystość rocznicowa przybyli na Mszę św. Przełożeni tej formacji mundurowej z przedstawicielami z ministerstwa, a także bardzo licznie przybyła kadra oficerska, chorążacka, podoficerska oraz pracownicy cywilni na ceremonię pogrzebową dwóch pilotów, którzy zginęli podczas treningu lotniczego. To są fakty, a z faktami trudno dyskutować, jedynie przyjmuje się je do wiadomości i wyciąga się odpowiednie wnioski. Fakty te zostały przytoczone po to, aby w Straży Granicznej podobne analogiczne historie nie miały miejsca.. Należy zaznaczyć, że ks. dziekan SG był często zapraszany na uroczystości do różnych jednostek mundurowych w MSWiA oraz w MON-ie.

Posługa duszpasterska kapelana Straży Granicznej po przystąpieniu Polski do układu z Schengen jest bardzo potrzebna dla funkcjonariuszy i pracowników Straży Granicznej pełniących służbę graniczną w nowych warunkach: 1.Ma być obecny w jednostkach na granicy wewnętrznej np. Katowicach, Opolu, Wrocławiu, Kielcach, Poznaniu, Bydgoszczy i innych miastach skąd będą wyruszać do działań mobilnych w głąb kraju lub w strefie nadgranicznej, aby wprowadzać wśród funkcjonariuszy SG duch braterstwa i przysposabiać ich do bardzo trudnej służby w terenie; 2.Straż Graniczna dla rozpoznawania działalności przestępczej oraz skutecznego jej zwalczania zobligowana jest do zastosowania ofensywnych metod i form operacyjnych oraz techniki operacyjnej. Kapelan SG ma tutaj ważną rolę do pełnienia w zakresie przypominania, aby funkcjonariusz SG, jako człowiek sumienia stosował w służbie granicznej różne techniki operacyjne w ten sposób, żeby faktycznie przyczyniały się do zwalczania przestępczości i demaskowania korupcji; 3.W realizacji nowego sposobu pełnienia służby granicznej koniecznie potrzebny jest kapelan SG, aby przypominać i uwrażliwiać funkcjonariuszy SG, że w zatrzymanym przestępcy należy uszanować godność człowieka, ponieważ i on jest dzieckiem Bożym błędzącym; 4.Obecność kapelana SG jest wskazana wśród funkcjonariuszy SG, żeby w chwilach zwątpienia lub załamania psychicznego lub duchowego mówił im powtarzając słowo Chrystusa Zmartwychwstałego „nie lękajcie się zła” i przestępców, nie bójcie się ich, ponieważ po waszej stronie jest racja, a z nią także Bóg, należy ją obronić bo na to czeka Ojczyzna; 5.Kapelan SG ma wpłynąć na sumienia funkcjonariuszy SG, aby nie wchodzili w układ z przestępczym światem, przypominając im te zasady etyczne - moralne, które od dzieciństwa były zakodowane w ich jestestwie; 6.Kapelan SG ma przypominać funkcjonariuszom SG, aby w służbie granicznej w braterski sposób wspierali się, a szczególnie gdy będzie istniało realne zagrożenie życia odwołując się min. do argumentacji z ich życia religijnego; 7.Duszpasterz SG ma obowiązek dokonywać argumentacji funkcjonariuszom SG, że są zobowiązani do profesjonalnej służby granicznej, bo taki obowiązek nakłada na nich Bóg, przepisy ustawowe Straży Granicznej i ich sumienie; 8.Obowiązkiem kapelana SG jest umiejętne przypominanie funkcjonariuszom i pracownikom Straży Granicznej, że powinni uczestniczyć w różnych formach doszkalania zawodowego, ponieważ taka jest wola Boga „czyńcie sobie ziemię poddaną”, bo tak mówi Ustawa o Straży Granicznej; 9.Kapelan SG obowiązany jest do wytłumaczenia funkcjonariuszom i pracownikom Straży Granicznej, że najprostszą i najskuteczniejszą drogą prowadzącą do profesjonalizmu służbowego jest droga poprzez prawidłowo uformowane sumienie i rzetelne wykonywanie służby granicznej wg.

przepisów Straży Granicznej; 10. Duszpasterz SG ma przypominać i uwrażliwiać funkcjonariuszy i pracowników Straży Granicznej, że ich sukcesy zawodowe ściśle są związane i uzależnione od ich poziomu etycznego - moralnego w życiu osobistym i rodzinnym.

Posługa duszpasterska w Straży Granicznej na granicy zewnętrznej i Ośrodkach Szkolenia SG przebiegać powinna według zasad i harmonogramu jakie obowiązywały dotychczas, ale wskazane jest aby wprowadzać pewne modyfikacje w ścisłym porozumieniu z Ordynariatem Polowym i Komendą Główną SG.

Przed duszpasterstwem Straży Granicznej otwierają się nowe wyzwania związane z posługą kapłańską na bardzo prężnie rozwijających się lotniskach cywilnych z ruchem pasażerskim i towarowym. Na terytorium w naszej Ojczyźnie dotychczasowe małe lotniska w błyskawicznym tempie są rozbudowywane, a liczba przewozów pasażerów i towaru zwiększa się wielokrotnie w przeciągu krótkiego czasu - za przykład może służyć lotnisko w Pyrzowicach k/Katowic. Zaplanowano budowę nowych lotnisk, a także rozbudowę i modernizację istniejących. W ciągu najbliższych lat przybędzie kilka nowoczesnych placówek lotniczych. Na każdym z tych lotnisk pełnią lub pełnić będą służbę funkcjonariusze i pracownicy Straży Granicznej. Jego Ekscelencji Biskupowi Polowemu WP i SG gen. dyw. prof. dr. hab. Tadeuszowi Polskiemu bardzo zależy na tym, aby kapelani SG zwrócili szczególną uwagę na podjęcie systematycznej posługi duszpasterskiej na istniejących lotniskach i powstających, ponieważ są to nowo powstające granice wśród społeczeństw XXI wieku.

Duszpasterstwo SG, aby mogło jeszcze efektywniej oddziaływać na rzecz profesjonalizmu w Straży Granicznej należałoby zwrócić uwagę na następujące kwestie: 1. Kapelan SG w Ośrodkach Szkolenia SG, jako wykładowcy wraz z ks. dziekanem SG powinni systematycznie uczestniczyć w spotkaniach podczas których omawiany jest program z etyki i nauk humanistycznych; 2. Nie może zabraknąć wykładowców z etyki na żadnym etapie szkoleniowym w Straży Granicznej; 3. Kapelani SG powinni systematycznie uczestniczyć w spotkaniach kadry i słuchaczy na wszystkich szczeblach, gdzie poruszane są i omawiane sprawy związane z dyscypliną w Straży Granicznej; 4. Powinno się zadbać o bardziej komplementarną współpracę pomiędzy kapelanem SG, a psychologiem przy zachowaniu wzajemnej autonomii (psychologia to nauka o duszy); 5. Poprawnie układająca się współpraca pomiędzy duszpasterstwem a Związkami Zawodowymi SG (mundurowymi i cywilnymi), ale można byłoby zastanowić się nad jej pogłębieniem i zainspirowaniem dla większego dobra funkcjonariuszy i pracowników Straży Granicznej, którzy potrzebują wsparcia materialnego, duchowego lub psychologicznego.

Pan Komendant Główny Straży Granicznej mjr Leszek Elas jest otwarty i przychylny do tego co stanowi NOVUM w służbie granicznej z pewnością ze zrozumieniem i zadowoleniem przyjmie powyższe dezyderaty duszpasterstwa SG, ponieważ prowadzą one do podwyższenia standardów w służbie granicznej i przyczyniają się do jej profesjonalizmu.

Sługa Boży Jan Paweł II pielgrzymując do Skoczowa i Bielska Białej (teren przyległy do jurysdykcji służbowej Śląskiego Oddziału SG) w swoim nauczaniu apostoelskim mówił o sumieniu. Jego nauczanie odnosiło się pośrednio do funkcjonariuszy i pracowników Straży

Granicznej. Nauczanie Jego Świątobliwości o sumieniu można byłoby parafrazować w następujący sposób odnosząc do Polskiej Służby Granicznej. Człowieka sumienia nie trzeba pilnować w służbie granicznej (nadzór powinien być, ale najczęściej będzie się on sprowadzał do stwierdzenia dobrze wykonanej pracy), dopingować do podnoszenia kwalifikacji zawodowych, przypominać o reprezentowaniu postawy przyjaznej wobec podróżnych i we własnym gronie służbowym. Funkcjonariusze i pracownicy Straży Granicznej bez respektowania zasad zdrowego dobrze ukształtowanego sumienia nigdy w pełni nie zastosują w służbie granicznej zdobyczy techniki i prawa, a chętnie będą z nich korzystać dla własnego zysku i korzyści. W służbie będą świetnymi pozorantami złudnych sukcesów. W służbie granicznej na wszystkich poziomach kształcenia i szkolenia funkcjonariuszy

i pracowników Straży Granicznej należałoby większą uwagę zwrócić na odpowiednią formację sumienia. Problematyką powyższą powinni zająć się bardziej dogłębnie przełożeni, a przede wszystkim kapelani SG, a także psychologowie, Niezależne Związki Zawodowe Funkcjonariuszy i Pracowników Straży Granicznej oraz starsi stażem w służbie granicznej. Ludzie sumienia, ludzie o nieskazitelnych sumieniach realnie mogą wywiązywać się z pełnienia profesjonalnego służby w Straży Granicznej. A więc o jakości służby granicznej decyduje jakość sumienia funkcjonariuszy i pracowników Straży Granicznej. Dla Funkcjonariuszy i pracowników Straży Granicznej w służbie, prawdziwym na wskroś wymagającym przełożonym, powinno być sumienie dobrze ukształtowane i uformowane. Straż Graniczna powinna stawiać w służbie na ludzi sumienia

Reasumując należy stwierdzić, że w Straży Granicznej od jej początku była realizowana posługa duszpasterska. We współczesnej Straży Granicznej znalazło się miejsce dla duszpasterstwa, które jest postrzegane pozytywnie tak odgórnie, jak również oddolnie. Należy przypomnieć, że posługa duszpasterska w Straży Granicznej opiera się także na POROZUMIENIU zawartym pomiędzy Komendantem Głównym SG i Biskupem Polowym WP i SG. Natomiast „Plan zasadniczych przedsięwzięć duszpasterskich” każdego roku jest zatwierdzany przez Komendanta Głównego SG i Biskupa Polowego WP i SG.

Ks. płk dr Kazimierz Tuszyński